

Lélekvándorlás

Fekete felhő: szemfedő
holdnak égbolt-ravatalán,
esőcsepp-ernyő rügysző
fák kinyíló szembogarán.

Indázó, konok gyökérzet:
hernyók, férgek országútja,
porlepte fonnyadt levélke
szél lehetőleg messze fújva.

Tárt szárnyú roppant sasmadár:
Égországon feszes zászló,
a zsíros rögök közt betyár:
vak és rokkant csúszómászó.

Alkonyi véres napkorong:
isten kivájt szemfeneke,
ablakon rajz: dér, megfagyott-
isten kihűlt tekintete.

Nem tudom, mi más voltam, tán
Csokonai Vitéz Mihály;
vagyok e vers most: abroszán
a Csöndnek kis Morzsa-király.

Csillagkép leszek: hangvilla
isten szikár ujjai közt,
s ha ütnek, nem ütök vissza:
szófogadón megpendülök.

Debrecen

*Nagy Gábor
1992.nov.28.*